

обвиненъ, и обвиненіе-то ся е доказало отъ достовѣрни свидѣтели, че е былъ безбожникъ и невѣрникъ, като обявилъ веднѣжъ че той не вѣрвало въ безсмѣртіе-то на душѫ-тѫ, нито въ сѫществованіе-то на другая свѣтъ, нито въ вѣскрѣсаніе-то на мъртвы-тѣ, нито въ второ-то пріешествіе на Христа. Въ рапорта си Съборъ-тъ ни доставя единъ твѣрдѣ добрѣ картина на този непогрѣшимъ Папѫ, която не ся нуждае отъ никакви забѣлѣжки, като обявява "че той ся счита отъ сѣкого за угнѣтитель на сиромасы-тѣ, гонителъ на правдѫ-тѫ, стѣлпъ на беззаконіе-то, подпорка на святокупцы-тѣ, обожателъ на плѣть-тѫ, извергъ на пороцы, врагъ на сѣкаквѣ добродѣтель, оглѣдало на безчестіе, и че сички, които го познаватъ, казватъ го да е въплѣтенъ діяволъ." Ето какъвъ бѣше человѣкъ-тъ прѣдъ чието сѫдилище Гусъ -- мѣжъ съ неукоримѣ нравственность и примѣренъ животъ — щѣше да ся сѫди като прѣстѣпникъ.

Папа-та одобри сичко щото архіепископъ-тъ бѣше извѣршилъ и призова Гуса, въ едно опрѣдѣлено врѣме, да ся прѣдстави и оправдае прѣдъ папско-то сѫдилище. Когато хора-та въ Прагѣ ся извѣстихѫ за това рѣшеніе, цѣлый-тъ градъ ся развѣлинува. Като познавахѫ добрѣ характера на Папѫ-тѫ и опасности-тѣ за живота на Гуса, ако той прѣдпріемеше това пожелашвіе, царь-тъ, царица-та, Университетъ-тъ и едно голѣмо число боляры и благородни испратихѫ едно посолство